

Anotace

Bakalářská práce pojednává o rizikovém období v životě mladých lidí, kteří prožili část, většinu nebo dokonce celý svůj život v institucionální výchově a musí prostředí ústavu opustit. Nejčastějším důvodem opuštění ústavu je propuštění z důvodu dosažení zletilosti. Mladí lidé jsou nuceni opustit často jediné zázemí, které ve svém životě poznali a vrátit se buď ke svým rodinám, které o ně po dobu jejich pobytu v ústavním zařízení obvykle nejevily zájem nebo se pokusit osamostatnit. Z dětských domovů a výchovných ústavů neodchází vždy vybaveni dostatečnými sociálními schopnostmi a dovednostmi. Tato skutečnost, společně s neinformovaností o možnostech využití návazných sociálních služeb, může vést k jejich vyloučení ze společnosti. V teoretické části vysvětlují systém a historii ústavní výchovy v České republice, popisují problémy, kterými tito mladí lidé trpí, legislativu týkající se této problematiky a další. V praktické části mapují spektrum sociálních služeb, které na území hlavního města Prahy mladí dospělí na odchodu z institucionální výchovy mohou využít.